

ת"פ 42820/11/11 - מדינת ישראל נגד פלוני

בית משפט השלום בירושלים

ת"פ 42820-11-11 מדינת ישראל נ' פלוני

לפני כבוד השופט אביחי דורון
בעניין: מדינת ישראל

המאשימה

נגד
פלוני

הנאשמים

גזר דין

ביום 28.3.11 נעצר הנאשם והובא לפני שופט בחשד שאיים על מי שהייתה אז זוגתו (להלן - המתלוננת) שיהרוג אותה כי סירבה להינשא לו, ואף חנק אותה ואיים לזרוק אותה מחלון הדירה בה שהו השניים. למתלוננת נגרמו סימני חבלה בצווארה ובסופו של דבר הצליחה, לאחר מאבק עם הנאשם, להימלט מהדירה ללא נעליה.

ברקע הדברים, ככל הנראה, העובדה שהנאשם הביא את המתלוננת מאריתריאה לישראל על מנת שיינשא, שילם כסף עבור הגעתה, אך בישראל המתלוננת סירבה לקיים יחסי אישות עם הנאשם ואף סירבה להתחתן עמו.

כנגד הנאשם (אז - חשוד) הוגשה הצהרת תובע והתבקש מעצרו אך הוא שוחרר ביום 30.3.11.

השתלשלות העניינים:

ביום 23.11.11 הגישה המאשימה כתב אישום נגד הנאשם ובו עיקרי הדברים שנרשמו לעיל, בעבירות של איומים ותקיפה הגורמת חבלה של ממש.

דיון ראשון נקבע לתיק ביום 28.2.12 בפני כב' השופט א' בן-דור, בדיון שלאחריו מונה לנאשם סנגור, ובדיון ביום 8.5.12, עת היה הנאשם מיוצג ע"י עו"ד גילי יאסו אלעזר, ובנוכחות מתורגמן לאמהרית, הגיעו הצדדים להסדר טיעון לפיו הודה הנאשם בכתב אישום מתוקן שהוגש לבית המשפט, והורשע בעבירות הר"מ. באותו דיון, הוזמן גם תסקיר שירות מבחן עבור הנאשם.

היות שהתסקיר לא הוגש, בדיון מיום 10.10.12, בו נכחו גם הנאשם, סנגורו ומתורגמן לשפה הטיגרית, נדחה הדיון ליום 27.2.13, אלא שלדיון זה לא הגיע הנאשם וסנגורו הודיע לבית המשפט כי "הנאשם ניתק כל קשר עימנו ועם שירות המבחן" וביקש לשחרר את הסנ"צ מיצוגו.

נגד הנאשם הוצא צו הבאה והדיון נדחה.

בדיון מיום 9.4.13 לא התייצב הנאשם ואף לא הסנגור, צו ההבאה חודש והדיון נדחה שוב, ובדיון מיום 28.5.13 הוטלה התיק והוצא צו מעצר כללי נגד הנאשם.

ביום 25.5.14 התבקשה המאשימה, ע"י כב' השופט אביטל חן, להודיע איך בכוונתה להתקדם בתיק בתוך מספר שבועות, ולא עשתה כן עד שביום 9.5.18, בפני כב' השופט גורדון, לאחר שנעצר הנאשם ע"י המשטרה ושוחרר בתנאים - הובא ביום 13.5.18 בפני כב' השופט שמעוני, שם התבקשו חידוש ההליכים ומינוי סנגור לנאשם.

ביום 27.5.18 מונתה לנאשם סנגורית מטעם הסנ"צ, עו"ד קאסה יקבה, שהמשיכה לייצגו עד עצם היום הזה.

הדיון שנקבע ליום 27.6.18 נדחה לבקשת הסנגורית והדיון שנקבע ליום 7.10.18 נדחה ע"י בית המשפט והתקיים בסופו של דבר רק ביום 12.12.18, לאחר דחיה נוספת עקב מחלת הסנגורית.

בדיון זה, עדיין בפני כב' השופט שמעוני, התבקש בית המשפט לאפשר לנאשם לחזור בו מהודאתו על רקע התכחשותו להודאתו, היות שהוא אינו דובר אמהרית, וטענתו שכלל אינו מכיר את הודאתו ואת הכרעת הדין שבאה בעקבותיה. המאשימה התנגדה לבקשה ובית המשפט דחה אותה ודחה את הדיון כדי שהסנגורית תוכל להיערך לטיעונים לעונש ליום 3.2.19.

בקשה מפורטת בכתב לעיון חוזר שהגישה הסנגורית לבית המשפט, נדחתה - לאחר התנגדות המאשימה בדיון שהתקיים ביום 3.2.19, ואולם נוכח בקשת הסנגורית לתסקיר שירות מבחן, על רקע עמדת המאשימה למאסר בפועל, נדחה הדיון ליום 29.5.19 ובית המשפט הורה - הן לשירות המבחן והן לממונה על עבודות השירות, להכין תסקיר וחוות דעת לנאשם.

הדיון נדחה על ידי בית המשפט ליום 30.6.19, שירות המבחן הגיש תסקירו ביום 25.6.19, הממונה הודיע לבית המשפט ביום 29.5.19 כי הנאשם לא התייצב לראיון, אלא שבדיון ביום 20.6.19 האמור לא התייצב מתורגמן לשפה הטיגרית, אף שהוזמן, הנאשם נשלח שוב לראיון אצל הממונה על עבודות השירות והדיון נדחה ליום 27.10.19.

חוו"ד ממונה הקובעת כי הנאשם כשיר לרצות מאסר בעבודות שירות הוגשה ביום 25.10.19 אלא שלדיון ביום 27.10.19, הפעם לפני הח"מ, שוב לא התייצב מתורגמן לטיגרית, אף שהוזמן.

הדיון נדחה אפוא ליום 1.1.20, ונוכח בקשת דחיה שהגישה הסנגורית נדחה שוב, עקב מחלתה, ליום 6.2.20.

באותו מועד טענה המאשימה לעונש, ושבה ועתרה למאסר בפועל, ואילו הסנגורית שבה על טענתה כי יש לאפשר לנאשם לחזור בו מהודאתו ונוכח דחיה נוספת וחוזרת של בקשתה - טענה בסופו של דבר לעונש מטעם הנאשם, ועתרה להשית עליו של"צ או מאסר על תנאי בלבד. גם הנאשם טען לעונש, סיפר את סיפורו וביקש להתחשב בו. הדיון נדחה למתן גזר דין ליום 19.3.2020.

ככל הנראה עקב הסגר הראשון של הקורונה נקבע דיון ליום 5.5.2020 ושוב נדחה, עקב בקשת הסנגורית, ליום 14.6.20 ושוב, עקב הסגר השני של הקורונה, נדחה ליום 5.8.20.

באותו מועד, היות שפג תוקפה של חו"ד הממונה על עבודות השירות נדחה הדיון ליום 1.10.20 ועקב מצב החירום שב ונדחה ליום 3.3.21, הכל בהחלטות שלא ניתנו בדיון.

ביום 18.2.21 שב הממונה והודיע כי הנאשם לא התייצב לפניו לראיון.

הדיון נדחה פעם נוספת ליום 13.5.21 ואולם היות שביום 11.5.21 הוגשה רק חו"ד חלקית של הממונה נדחה הדיון ליום 3.8.21, וביום 27.7.21 הוגשה חו"ד מלאה ששבה וקבעה כי הנאשם כשיר לרצות מאסר בעבודות שירות.

במועד הדיון הבא לא התייצב מתורגמן כי חלה באותו בוקר והשמעת גזר הדין נדחתה ליום 30.9.21.

תסקיר שירות מבחן:

תסקיר שירות מבחן אודות הנאשם הוגש ביום 25.6.19.

מהתסקיר עלה, מפי הנאשם, כי זה הכיר את המתלוננת שגרה אותה עת באריתריאה, באמצעות שידוך. עם הגעתה ארצה שכר הנאשם דירה עבור שניהם, בה חיו יחד כחודשיים. ואף שהמתלוננת רצתה לכאורה להינשא לו, נמנעה מלקיים עימו יחסי אישות ואף היתה בקשר זוגי עם גבר אחר.

מאז יום העבירה לא ראה הנאשם ואף לא היה בקשר עם המתלוננת, ועל פי שירות המבחן - לא הצליחו לאתרה, גם לא באמצעות יחידת התביעות.

הנאשם נשוי בפעם השניה, מאשתו הראשונה, עוד באריתריאה, יש לו בת ומאשתו השניה, לה נישא בשנת 2013, יש לו עוד 4 ילדים. שירות המבחן ניסה להשיגה פעמיים אך ללא הועיל.

הנאשם עובד באופן רציף משנת 2014 ותואר על ידי מעסיקו כחרוץ ורציני.

הנאשם הכחיש את המיוחס לו בכתב האישום, לדבריו הגיע הביתה ופגש גבר אחר עם המתלוננת, דרש ממנו את הכסף ששילם עבור השידוך, אך הלה עזב, יחד עם המתלוננת, את הדירה ואף שניסה ליצור עימה קשר מספר פעמים לאחר מכן כדי לקבל חזרה את כספו - לא קיבל מענה.

הנאשם שיתף פעולה עם שירות המבחן, ענה על כל מה שנשאל, אלא שהמשיך לכפור באמור בכתב האישום, לא לקח אחריות למעשיו ולא היתה בו אמפתיה למתלוננת. במצב דברים זה, כאשר שירות המבחן "חי" מפי הנאשם בלבד, מצא קצין המבחן כי לא נוצר פתח להתערבות טיפולית ושיקומית ועל כן לא בא בהמלצה כלשהי.

טיעוני הצדדים:

המאשימה חזרה בפירוט על עובדות כתב האישום ותיארה את האירוע כחמור במיוחד שרק במזל לא הסתיים בפגיעה בנפש.

המאשימה זיהתה את שלמות גופה ושלומה האישי של המתלוננת כערכים מוגנים שנפגעו, כמו גם את הערך של הגנה על נשים בתוך ביתן - מבצרן מפני אלימות ומעשי הפחדה.

המאשימה ביקשה שלא להתחשב בזמן שחלף מאז ביצוע העבירה היות ששבע שנים מתוכו חלפו באשמת הנאשם, שנעלם, ולפיכך יש לזקוף את הזמן שחלף לחובתו דווקא.

המאשימה אישרה כי לנאשם אין עבר פלילי אך ציינה כי בהיותו אריתראי לא ידוע למעשה עברו הפלילי, אלא משנת הגעתו לישראל.

המאשימה עתרה לקביעת מתחם ענישה בן 6-18 חודשי מאסר בפועל וביקשה למקם את הנאשם ברף הבינוני תחתון של המתחם ולגזור עליו רכיבי ענישה נוספים בדמות מע"ת מרתיע ופיצוי למתלוננת.

לטענת **הסנגורית** (אשר ניסתה מספר פעמים, כזכור, לבטל את הודאתו של הנאשם וכך גם את הכרעת הדין), האירוע אינו מאפיין את הנאשם הנעדר עבר פלילי כלשהו.

הסנגורית ביקשה לדחות את טענת התביעה אודות חלוף הזמן, היות שמאז הגעתו לישראל, לטענתה, הוא נדרש אחת ל 3-6 חודשים להתייצב ברשות ההגירה לאישור המשך שהייתו בישראל ולו נעשו מאמצים היה ניתן לאתרו בנקל.

נוכח חלוף הזמן, כך הסנגורית, על בית המשפט להסתפק במתחם ענישה נמוך של של"צ או מאסר מותנה.

הנאשם טען עצמו לעונש, לדבריו שילם 8500 דולר עבור הגעת המתלוננת לארץ אלא שאז לקחה המתלוננת חבר אחר שהגיע לישראל. תחילה המתלוננת ואותו חבר נפרדו, והמתלוננת חזרה אל הנאשם, או אז חזר הנאשם יום אחד לביתו ופגש בשניהם. החבר רצה לברוח והוא שכנע אותו שלא יעשה כן, וכך הלכו החבר והמתלוננת.

הנאשם סיפר למשפחתה את הסיפור ולאחר מכן התלוננה עליו המתלוננת במשטרה.

הנאשם העיד כי עבר שני ניתוחים ואינו אדם בריא, הוא עובד בניקיון וכך גם אשתו ובהיותו מטופל גם בארבעה ילדים, ביקש את התחשבות בית המשפט.

דין והכרעה:

מעשי הנאשם נושאים עימם מימד משמעותי של חומרה.

על פי כתב האישום המתוקן, תחילה איים הנאשם על המתלוננת כי "יראה לה מה זה" לאחר שסירבה לקיים עימו יחסי אישות. אחר כך אמר הנאשם למתלוננת כי הוא יכול לזרוק אותה מחלון הדירה

לאחר מכן חנק הנאשם את המתלוננת בחוזקה עד כדי כך שכשהמתלוננת קמה לסגור את דלת החדר בו שהתה, הביע פליאתו שהמתלוננת עודה חיה, התקדם לעברה וכשניסתה לברוח מהדירה תפס אותה ורק לאחר מאבק הצליחה לנוס מהמקום, אך ללא נעליה.

אני מאשר את הערכים המוגנים שצוינו על ידי המאשימה כערכים שנפגעו, ונוכח חומרת האירוע - בפגיעה משמעותית.

אני סבור כי מעשי הנאשם מחייבים, במישור הגמול וההלימה, עונש מאסר בן 18 חודשים לפחות.

יחד עם זאת, נסיבות האירוע אינן מאפשרות הטלת עונש חמור על הנאשם, הן מכיוון שהאירוע הסתיים בפגיעה פיזית מינורית בלבד - סימני חבלה על צווארה של המתלוננת והן מכיוון שהוא אירע לפני כמעט עשר שנים.

כך גם ניתן לומר על נסיבותיו של הנאשם, אשר תואר על ידי שירות המבחן כאדם שתיפקד לאורך השנים בצורה נורמטיבית במישורי חייו השונים, ועל פניו מנהל גם כיום אורח חיים נורמטיבי של יציבות תעסוקתית, זוגית ומשפחתית, וככל הידוע - נעדר עבר פלילי.

מנגד, אני זוקף לחובתו של הנאשם את התכחשותו להודאתו, אי לקיחת האחריות על מעשיו והמשמעות הנובעת מכך לסיכון שבחזרה על מעשיו.

נקודת המוצא הינה שהנאשם הודה, הורשע, ושקיימות ראיות בידי המאשימה שהיו מביאות להרשעתו לו היה מבכר לנהל הוכחות בתיקו.

מול טענת המאשימה כי את חלוף הזמן יש לזקוף לחובת הנאשם ולא לזכותו, יש לשקול את טענת הסנגורית כי לו היתה המאשימה עושה מאמצים קלים בלבד לאתר את הנאשם - היה עולה הדבר בידה בנקל.

יש לזכור גם כי ביום 8.5.12 בו התקיים דיון בפני כב' השופט בן-דור, לא היה נוכח מתורגמן לטיגרית בבית המשפט אלא לאמהרית בלבד, בנוסף לסנגור שמונה לנאשם, עו"ד אלעזר יאסו, כך שניתן לקחת בחשבון שיתכן כי הנאשם לא עודכן דיו על מועד הבא.

מנגד, יש לזכור כי בדיון לאחריו, ביום 10.10.12, נכח דווקא מתורגמן לטיגרית ולנאשם הודע על מועד הדיון הבא, אלא שמאותו יום ואילך, עד שנעצר הנאשם ביום 9.5.18, לא התייצב בפני בית המשפט.

מסקנתי מכלל העובדות והטיעונים הינה כי מתוך חמש השנים וחצי בהם לא התקיים דיון בעניינו של הנאשם, יש לזקוף לחובתו מחצית מהתקופה, כמעט שלוש שנים, ונוכח דחיות לא מעטות שהתבקשו גם על ידי הסנגורית ואחרות שהודע עליהן מטעם בית המשפט - יש לזקוף לחובתן של מערכות התביעה ובית המשפט - תקופה דומה.

בהינתן שלל השיקולים שפורטו לעיל, אני קובע כי מתחם הענישה בו יש להציב את מעשי הנאשם צריך לנוע בין 45 ימי מאסר ועד 8 חודשי מאסר שיכול וירוצו בעבודות שירות וכי יש להציב את הנאשם מעט מעל תחתית המתחם.

אשר על כן, אני גוזר על הנאשם את העונשים הבאים:

1. שני חודשי מאסר, בניכוי 3 ימי מעצרו של הנאשם, שירוצו בעבודות שירות במרכז אבחון ושיקום ברח' קלמן גבריאילוב 41 רחובות, על פי המלצת הממונה על עבודות השירות. בהתאם לבקשת הסניגורית יידחה מועד תחילת ריצוי עבודות השירות ליום 15.11.21.

2. מאסר למשך 5 חודשים, ואולם הנאשם לא ירצה עונש זה אלא אם יעבור בתוך 3 שנים מהיום כל עבירת אלימות לרבות איומים כלפי בת זוג או מי מילדיו, לפי חוק העונשין.

3. אני מחייב את הנאשם להצהיר כי אם יעבור אחת העבירות בהן הורשע בתוך שנה מהיום ישלם סך 7,500 ₪. יסרב להצהיר - יאסר למשך 10 ימים. הצהרת הנאשם נרשמה לפניי.

ניתן בזאת צו כללי למוצגים.

המזכירות תעביר העתק גזר הדין לשירות המבחן ולממונה על עבודות השירות.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי בתוך 45 ימים מהיום.

ניתן היום, כ"ד תשרי תשפ"ב, 30 ספטמבר 2021, בהעדר הצדדים.